

บทที่ ๓

รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาไทย

การจัดหมวดหมู่กิจกรรมการเรียนรู้การสอนในบทนี้ มีจุดประสงค์เพื่อให้ครูเห็นลักษณะของกิจกรรมในบริบทต่างๆ ดังนั้น จึงจะนำทั้งกิจกรรมในความหมายกว้างและความหมายแคบนั้นมาอธิบายให้เห็นภาพโดยรวม แล้วจึงจะกล่าวรายละเอียดในบทต่อไป

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนสามารถจัดแบ่งประเภทได้หลายรูปแบบ ได้แก่

ก. รูปแบบที่แบ่งตามลักษณะการใช้กิจกรรมที่ตอบสนองจุดประสงค์ (บุญชม ศรีสะอาด, ๒๕๔๑) ดังนี้

(๑) ใช้กิจกรรมเดียว

อาจเป็นกิจกรรมเดียวที่กำหนดไว้ตายตัว หรือเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งจากที่ครูเตรียมไว้หลายกิจกรรมตามความเหมาะสมหรือตามความสนใจของนักเรียน

เช่น เนื้อเรื่องวรรณคดี ครูอาจใช้กิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่องจากหนังสือเพียงอย่างเดียว หรือเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งจากที่เตรียมไว้หลายกิจกรรม เช่น การฟังวิทยากรเล่าเรื่อง การชมวีดิทัศน์ หรือการอ่านหนังสือ เป็นต้น

(๒) ใช้หลายกิจกรรมแบบต่อเนื่อง

อาจใช้กิจกรรมหลายกิจกรรม ทีละกิจกรรม โดยเป็นไปตามลำดับขั้นตอน เช่น กิจกรรมแรกเป็นการอ่านบทความ ต่อมาเป็นการแสดงบทบาทสมมุติ และต่อมาเป็นการอภิปราย เป็นต้น

(๓) ใช้หลายกิจกรรมแบบไม่ต่อเนื่อง

อาจใช้กิจกรรมหลายกิจกรรม โดยไม่กำหนดตายตัวว่า เป็นกิจกรรมใดก่อนหลัง

เช่น การวิจารณ์ตัวละคร ครูอาจใช้ทั้งการอภิปราย การโต้วาที และการเขียนบทความ โดยจะทำกิจกรรมใดก่อนหลังก็ได้

(๔) ใช้หลายกิจกรรมแบบต่อเนื่องและไม่ต่อเนื่อง

อาจใช้กิจกรรมหลายกิจกรรมร่วมกัน โดยมีบางส่วนที่เป็นกิจกรรมต่อเนื่อง เช่น การวิจารณ์ตัวละคร ครูอาจใช้ทั้งการอภิปราย การโต้วาที การเขียนบทความ และการพูดหน้าชั้น โดยจะทำกิจกรรมใดก่อนหลังก็ได้ แต่การเขียนบทความ และการพูดหน้าชั้นจะต้องทำร่วมกัน โดยทำกิจกรรมการเขียนก่อนกิจกรรมการพูด เป็นต้น

ข. รูปแบบที่แบ่งตามลักษณะผู้ปฏิบัติกิจกรรม ได้แก่

แบ่งเป็น ๒ ประเภท (ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์, ๒๕๔๕) ดังนี้

(๑) กิจกรรมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher Centered)

คือ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูถ่ายทอดหรือส่งผ่านความรู้ไปสู่ผู้เรียนโดยตรง (Direct Instruction) เป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม โดยผู้เรียนจะรับรู้ ดูตัวอย่าง ตอบคำถาม หรือทำแบบฝึกหัดตามคำแนะนำหรือตามที่ครูมอบหมาย ได้แก่ วิธีสอนแบบบรรยาย การสาธิต การฝึกทักษะ

(๒) กิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student Centered)

คือ กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการคิดค้นและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้กำหนดปัญหา สถานการณ์หรือสภาพแวดล้อม มี ๔ ประเภท ดังนี้

(๒.๑) การสอนตามเอกัตภาพ (Individualized Instruction) ได้แก่ บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction), เครื่องมือช่วยสอน (Teaching Machine), คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer-Assisted Instruction, CAI), ชุดการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล (Personalized-System of Instruction)

(๒.๒) การสอนโดยอ้อม (Indirect Instruction) ได้แก่ การสอนแบบสืบหาความรู้ (Inquiry Model), การสอนแบบค้นพบ (Discovery Learning Model), การสอนมโนทัศน์ (Concept Attainment Model), การสอนความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thought Model)

(๒.๓) การสอนให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และเรียนในลักษณะกลุ่ม (Interactive Instruction and Cooperative Learning) ได้แก่ การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion), การจัดทำโครงการ (Group Project), การจัดกลุ่มย่อย (Small-Group), การจัดศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center), การเรียนเป็นกลุ่มที่ใช้ผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions, STAD), การเรียนเป็นกลุ่มเน้นที่เกมและการแข่งขัน (Team-Games-Tournaments, TGT), จิ๊กซอว์ II (Jigsaw II), การเรียนเป็นกลุ่มที่เสริมการเรียนแบบเอกัตภาพ (Team-Assisted Individualization, TAI), กลุ่มการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition, CIRC), กลุ่มการเรียนแบบสืบสวน (Group Investigation), การเรียนรวมกันเป็นกลุ่ม (Learning Together)

(๒.๔) การสอนให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จริง (Experiential Instruction) ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play), การใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation), การใช้เกม (Games), การจัดทัศนศึกษา (Field Trip), การจัดตั้งชมรมวิชาการ (Club)

แบ่งเป็น ๓ ประเภท (ชาญชัย ยมดิษฐ์, ๒๕๔๘) ดังนี้

(๑) กิจกรรมที่มีครูเป็นศูนย์กลาง

คือ กิจกรรมที่ครูปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่

(๒) กิจกรรมที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง

คือ กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่

(๓) กิจกรรมที่ครูและนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

คือ กิจกรรมที่ครูกับนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมเท่ากัน

ค. รูปแบบที่แบ่งตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนาผู้เรียนและมาตรฐานการประเมิน

ภายนอก (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, ๒๕๔๕) ดังนี้

(๑) กิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ

ได้แก่การจัดการเรียนรู้ แบบบรรยาย, แบบอภิปราย, โดยใช้การแสดงละคร, แบบสาธิต, แบบแสดงบทบาทสมมุติ, แบบสถานการณ์จำลอง, โดยใช้เกม, เน้นกระบวนการ, โดยกระบวนการกลุ่ม, โดยใช้เทคนิค TGT, โดยใช้เทคนิค STAD, โดยใช้เทคนิค JIGSAW, แบบร่วมมือ, แบบบูรณาการ, แบบ STORYLINE, แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา, แบบชี้แนะ, แบบ SQ ๓R

(๒) กิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม

ได้แก่การจัดการเรียนรู้ แบบไตรสิกขา, โดยสร้างศรัทธาและโยนิโสมนสิการ, โดยการทำค่านิยมให้กระจ่าง, ตามขั้นทั้งสี่ของอริยสัจ, เพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ, โดยใช้นิทาน, โดยใช้กระบวนการสร้างนิสัย, โดยใช้กระบวนการเผชิญสถานการณ์, เพื่อพัฒนาจริยธรรม, แบบเบญจจันทร์, แบบซีก้าน

และการเรียนรู้โดยการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ได้แก่การจัดการเรียนรู้ แบบเอกัตภาพ, แบบศูนย์การเรียนรู้, แบบโครงงาน, โดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม, โดยใช้บทเรียนโมดูล, โดยใช้ชุดการสอน, โดยใช้ชุดการสอน, โดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน, โดยใช้แหล่งเรียนรู้ในชุมชนและธรรมชาติ, โดยการเดินทางศึกษา

(๓) กิจกรรมเพื่อพัฒนากระบวนการคิด

ได้แก่การจัดการเรียนรู้ แบบอุปนัย, แบบนิรนัย, แบบทดลอง, แบบ KWL, แบบสืบสวนสอบสวน, แบบวิทยาศาสตร์, แบบแก้ปัญหา, แบบแก้ปัญหาโดยใช้สารสนเทศ, แบบใช้คำถาม, แบบกรณีศึกษา, แบบสร้างสรรค์, แบบสร้างสรรค์ความรู้, แบบระดมสมอง, แบบซิเนคติกส์, แบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม, แบบจัดกรอบมโนทัศน์, แบบการพยากรณ์, โดยใช้ผังความรู้แบบวี, แบบค้นพบ, แบบ ๔ MAT, แบบวรรณิ

แต่เนื่องจากความหมายของกิจกรรมการเรียนการสอนในวิชานี้ มีทั้งความหมายกว้างและความหมายแคบ อีกทั้งเพื่อให้ครูสามารถจัดกิจกรรมภายใต้เงื่อนไขของเนื้อหา เวลา จำนวนหรือสถานที่ได้อย่างหลากหลาย ดังนั้น รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้หรือนำมาประยุกต์ใช้กับวิชาภาษาไทยในวิชานี้จะจัดแบ่งเป็น ๒ รูปแบบใหญ่ ได้แก่

๑. รูปแบบที่เป็นระบบการจัดการเรียนการสอน (เป็นกิจกรรมในความหมายกว้าง)

๒. รูปแบบที่เป็นลักษณะของกิจกรรม (เป็นกิจกรรมในความหมายแคบ)

โดยแต่ละรูปแบบมีรูปแบบย่อยและตัวอย่างกิจกรรม ดังต่อไปนี้

รูปแบบที่เป็นระบบการจัดการเรียนการสอน

รูปแบบที่เป็นระบบการจัดการเรียนการสอน คือ กิจกรรมการเรียนการสอนในบริบทของภาพรวมของประสบการณ์ที่ครูจัดขึ้น มีดังนี้

(๑) รูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนหรือรูปแบบการเรียนการสอน (Model) นั้น เป็นการจัดกระบวนการเรียนการสอนโดยผสมผสานวิธีสอนแบบต่างๆ เข้าด้วยกัน แล้วจัดลำดับการสอนใหม่ (สนิท สัตโยภาส, ๒๕๔๗) แต่ก็ยังเป็นระบบตามหลักทฤษฎีหลักการต่างๆ โดยจะมีขั้นตอนหรือกระบวนการในการเรียนการสอนที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นๆ เป็นไปตามหลักการหรือแนวคิดต่างๆ สามารถพิสูจน์ได้ว่ามีประสิทธิภาพ ใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะในรูปแบบนั้นๆ ได้ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ (ทศนา แชมณี, ๒๕๕๐) ดังนี้

- (๑) มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักการของรูปแบบการสอนนั้นๆ
- (๒) มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ
- (๓) มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบ ให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบ
- (๔) มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่างๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้นๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

รูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถนำมาใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ได้แก่

- รูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์ (Concept Attainment Model)
- รูปแบบการเรียนการสอน โดยการนำเสนอมนทัศน์กว้างล่วงหน้า (Advance Organizer Model)
- รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ผังกราฟิก (Graphic Organizer Instructional)
- รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของบลูม (Instructional Model Based on Affective Domain by Bloom and Others)
- รูปแบบการเรียนการสอนโดยการชกค้ำน (Jurisprudential Model)
- รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Instructional Model for Psychomotor Domain)
- รูปแบบการเรียนการสอนทักษะกระบวนการเผชิญสถานการณ์ของสุมิน อมรวิวัฒน์

(๒) วิธีสอน

วิธีสอน คือ ขั้นตอนหรือกิจกรรมของวิธีการหลักที่เป็นแนวทางให้ผู้สอนนำไปประยุกต์ใช้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในสถานการณ์จริง (ชาญชัย ยมดิษฐ์, ๒๕๔๘)

วิธีสอนนี้อาจแตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและสิ่งแวดล้อมของการจัดการเรียนการสอน วิธีสอนที่สามารถนำมาใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ได้แก่

- วิธีสอนโดยใช้การบรรยาย (Lecture)
- วิธีสอนโดยใช้การสาธิต (Demonstration)
- วิธีสอนโดยใช้การนิรนัย (Deduction)
- วิธีสอนโดยใช้การอุปนัย (Induction)
- วิธีสอนโดยการแสดงบทบาทสมมุติ (Role Playing)
- วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)
- วิธีสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ (Learning Center)
- วิธีสอนโดยใช้โครงการ (Project)
- วิธีสอนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม (Programmed Instruction)

(๓) กระบวนการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน หมายถึง แนวความคิดในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นกระบวนการ คือมีขั้นตอนเป็นลำดับชัดเจน (ทิศนา แคมณี, ๒๕๕๐) กระบวนการที่สามารถนำมาใช้กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ได้แก่กระบวนการต่างๆ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๓๔) เช่น

- ทักษะกระบวนการ ๙ ชั้น
- กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด
- กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- กระบวนการแก้ปัญหา
- กระบวนการสร้างความตระหนัก
- กระบวนการปฏิบัติ
- กระบวนการเรียนภาษา
- กระบวนการกลุ่ม
- กระบวนการสร้างค่านิยม
- กระบวนการเรียนรู้ความเข้าใจ
- กระบวนการสืบสวนสอบสวน

รูปแบบที่เป็นลักษณะของกิจกรรม

รูปแบบที่เป็นลักษณะของกิจกรรม คือ กิจกรรมการเรียนการสอนในบริบทของกิจกรรมย่อย โดยแบ่งประเภทได้หลายลักษณะ ดังนี้

ก. แบ่งตามลักษณะการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

(๑) ประเภทการแข่งขัน คือ กิจกรรมที่เน้นการชิงเอาชนะกัน ตามกติกาที่กำหนดขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นกิจกรรมที่แข่งกับเวลา แข่งกับตนเอง หรือแข่งกับผู้อื่น กิจกรรมประเภทการแข่งขัน ได้แก่

- การแข่ง เช่น แข่งตอบปัญหา แข่งเขียนคำ โต้ว่าที่
- การประกวด เช่น ประกวดแต่งกลอน ประกวดสุนทรพจน์
- การเล่นเกม เช่น เกมเติมคำ เกมจับคู่ เกมต่อกลอน

(๒) ประเภทการแสดง คือ กิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้แสดงออก อาจเป็นทางการพูด หรือทางการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยอาจเป็นการแสดงเพียงคนเดียวหรือหลายคน กิจกรรมประเภทการแสดง ได้แก่

- โต้ว่าที่
- แสดงละคร
- พูดหรืออ่านหน้าชั้น
- สรุปผลการอภิปราย

(๓) ประเภทการใช้ความคิด คือ กิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนใช้ความคิดในลักษณะต่างๆ ตามโจทย์หรือเงื่อนไขที่ครูกำหนด กิจกรรมประเภทการใช้ความคิด ได้แก่

- ปริศนาคำทาย
- การประชุมอภิปราย
- การจับใจความสำคัญจากเพลง
- การแสดงความคิดเห็นจากสถานการณ์จำลอง

(๔) ประเภทการค้นคว้ารวบรวม คือ กิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้สืบค้น ค้นหา รวบรวมประสบการณ์หรือข้อมูลต่างๆ กิจกรรมประเภทการค้นคว้ารวบรวม ได้แก่

- การตัดข่าว
- การไปทัศนศึกษา
- การจัดทำสมุดภาพคำศัพท์
- การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

(๕) ประเภทการสร้างผลงาน คือ กิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนจัดทำผลงานของตนหรือของกลุ่ม เพื่อฝึกนำความรู้ที่เรียนรู้ไปปฏิบัติ หรือเพื่อการประเมินผลการเรียนรู้ กิจกรรมประเภทการสร้างผลงาน ได้แก่

- การจัดป้ายนิเทศ
- การเขียนจดหมาย
- การแต่งคำประพันธ์หรือเพลง
- การวาดภาพประกอบเรื่องราว

ข. แบ่งตามลักษณะการจัดหลักสูตร

(๑) กิจกรรมในหลักสูตร คือ กิจกรรมที่ปรากฏในมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละ
สาระการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ ๑ การอ่าน กิจกรรมได้แก่

- การอ่านในใจ
- การอ่านออกเสียง

สาระที่ ๒ การเขียน กิจกรรมได้แก่

- การเขียนแผนผัง
- การเขียนเรียงความ
- การวาดรูปตามจินตนาการ

สาระที่ ๓ การฟัง ดู พูด กิจกรรมได้แก่

- การชมวีดิทัศน์
- การพูดเล่าเรื่อง
- การจับใจความจากการฟัง

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษา กิจกรรมได้แก่

- การทำโครงการ
- การแต่งคำประพันธ์
- การเล่นเกมหลักภาษา

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม กิจกรรมได้แก่

- การแสดงละคร
- การอภิปรายกลุ่ม
- การวาดภาพจากเนื้อเรื่อง

(๒) กิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ กิจกรรมที่นอกเหนือจากกิจกรรมในหลักสูตร
ได้แก่

- การเข้าค่าย
- การไปทัศนศึกษา
- การจัดนิทรรศการ
- การประกวดแข่งขัน
- การจัดตั้งชมรมหรือชุมนุม

ค. แบ่งตามจำนวนผู้เรียน

(๑) กิจกรรมเดี่ยว คือ กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติคนเดียว ได้แก่

- การพูดเล่าเรื่อง
- การอ่านออกเสียง
- การแต่งคำประพันธ์

(๒) กิจกรรมคู่ คือ กิจกรรมที่นักเรียนจับคู่กับเพื่อนปฏิบัติงานด้วยกัน ได้แก่

- การเล่านิทาน
- การถอดคำประพันธ์
- การแสดงบทบาทสมมติ

(๓) กิจกรรมกลุ่ม คือ กิจกรรมที่นักเรียนจำนวนตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป แต่ไม่เกินครึ่งหนึ่งของห้องเรียน ปฏิบัติงานร่วมกัน ได้แก่

- การอภิปราย
- การทำโครงการ
- การแสดงบทบาทสมมติ

(๔) กิจกรรมห้อง คือ กิจกรรมที่นักเรียนทั้งห้องเรียนปฏิบัติงานร่วมกัน ได้แก่

- การออกร้าน
- การแสดงละคร
- การจัดนิทรรศการ

(๕) กิจกรรมระดับชั้น คือ กิจกรรมที่นักเรียนแต่ละห้องในระดับชั้นเดียวกัน ปฏิบัติงานร่วมกัน ได้แก่

- การโต้วาที
- การประกวดแข่งขัน
- การแสดงเพลงพื้นบ้าน

(๖) กิจกรรมโรงเรียน คือ กิจกรรมที่นักเรียนทั้งโรงเรียนปฏิบัติร่วมกัน ได้แก่

- การจัดนิทรรศการ
- การประชุมวิชาการ
- กิจกรรมเชื่อมความสัมพันธ์

ง. แบ่งตามลักษณะสถานที่

(๑) กิจกรรมในห้องเรียน คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นภายในห้องเรียน ได้แก่

- การเขียนเรียงความ
- การอ่านทำนองเสนาะ
- กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

(๒) กิจกรรมในโรงเรียน คือ กิจกรรมที่จัดขึ้นนอกห้องเรียน แต่อยู่ในบริเวณของโรงเรียน ได้แก่

- การปราศรัย
- การชมวีดิทัศน์
- การจัดป้ายนิเทศ

(๓) กิจกรรมนอกโรงเรียน คือ กิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติกรภายนอกโรงเรียน

ได้แก่

- การสัมภาษณ์
- การไปทัศนศึกษา
- การดูข่าวทางโทรทัศน์

อย่างไรก็ดี กิจกรรมบางกิจกรรมอาจมีลักษณะที่คาบเกี่ยวกันหลายลักษณะ เช่น “การอภิปราย” ซึ่งเป็นกิจกรรมประเภทแสดง แต่นักเรียนก็ได้ใช้การคิดวิเคราะห์และค้นคว้ารวบรวมความรู้ และหากได้มีการรวบรวมข้อสรุปจากการอภิปรายมาจัดเก็บเป็นเอกสารหรือจัดแสดงนิทรรศการ กิจกรรมนี้ก็เข้าข่ายเป็นกิจกรรมประเภทสร้างผลงานได้ด้วย หรือ “การแต่งคำประพันธ์” ซึ่งสามารถจัดขึ้นภายในห้องเรียน ก็อาจเป็นกิจกรรมภายนอกโรงเรียนได้ ถ้านักเรียนแต่งคำประพันธ์นั้นที่บ้าน เป็นต้น นั่นหมายความว่า กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง จะจัดเป็นประเภทใดนั้นขึ้นอยู่กับกรปฏิบัติในแต่ละครั้ง ไม่ได้มีกำหนดแน่นอน การจัดแบ่งประเภทขึ้นมาดังกล่าวข้างต้นนี้ มีจุดประสงค์เพื่อให้เห็นลักษณะเด่นเมื่อจัดกิจกรรมนั้นๆ ขึ้น และเพื่อเป็นแนวทางให้ครูสามารถประยุกต์ใช้กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้เกิดความหลากหลาย และสามารถคิดสร้างสรรค์กิจกรรมอื่นๆ ในบริบทที่คล้ายคลึงกันได้

กิจกรรมท้ายบท

๑. นอกเหนือจาก “รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย” ที่ปรากฏในบทเรียนแล้ว ท่านคิดว่าพบรูปแบบอื่นๆ อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

๒. นอกเหนือจาก “รูปแบบที่เป็นลักษณะของกิจกรรม” ที่ปรากฏในบทเรียนแล้ว ท่านคิดว่า เราจะสามารถจัดรูปแบบกิจกรรมย่อยต่าง ๆ เป็นรูปแบบอื่น ๆ ได้ อย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
